

Sygn. akt V ACa 846/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Kurzeja (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Tabak SA Iwona Wilk
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 16 października 2012r., sygn. akt XII C 446/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 i 4 o tyle, że kwotę 90.000 złotych zasądza z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2012r. i oddala żądanie zasądzenia odsetek za okres od 24 maja 2011r. do dnia 15 października 2012r.;
2. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt **V ACa 846/12**

Uzasadnienie.

Wyrokiem z dnia 16 października 2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego Zakładu (...) na rzecz powoda kwotę 90.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2011 roku tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku komunikacyjnego, któremu w dniu 4 maja 2011 r. uległ powód, ustalił odpowiedzialność strony pozwanej na przyszłość za skutki tego wypadku, umorzył postępowanie w zakresie żądania zapłaty 35.000 zł, oddalił powództwo odnośnie do żądania odsetek za okres wcześniejszy (od 21 października 2010 roku do 23 października 2011 r.) oraz orzekł o kosztach procesu.

Oddalając żądanie o zasądzenie odsetek za wcześniejszy okres Sąd Okręgowy miał na uwadze, że w postępowaniu szkodowym, jeszcze przed wszczęciem procesu powodowi przyznano zadośćuczynienie w wysokości 35.000zł. W piśmie z dnia 13 kwietnia 2011 roku powód uznał proponowaną sumę zadośćuczynienia za nieadekwatną do rozmiaru poniesionych cierpień i ostateczne żądanie sprecyzował na kwotę 125.000 zł i wezwał pozwanego do zapłaty pozostałej kwoty 90.000zł, nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Powód nie wykazał, ażeby wcześniej, przed pismem z dnia 13 kwietnia 2011 r., wezwał pozwanego stanowczo do zapłaty a w konsekwencji by wcześniej nastąpiła wymagalność świadczenia. Wymagalność taka istniała natomiast w dniu 24 maja 2011 r. i od tej daty pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą dochodzonej kwoty (art.481k.c. w zw. z 817 § 1 k.c.).

Powyższy wyrok, zaskarżył pozwany w części uwzględniającej powództwo o zapłatę odsetek ustawowych od zasądzonej na rzecz powoda kwoty 90.000 za okres od dnia 24.05.2011 roku do dnia 15.10.2012 roku zarzucając wyrokowi naruszenie prawa materialnego (art. 445 § 1 k.c. art. 481§ 1 1 k.c. i art. 817 § 2 k.c.) „poprzez ustalenie, że pozwany winien świadczyć dalsze zadośćuczynienie w kwocie 90.000 zł w dniu 24.05.2011 roku” i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 90.000 zł od dnia 16.10.2012 roku i o oddalenie powództwa o odsetki ustawowe od kwoty 90 000 zł za okres od dnia 24.05.2011 roku do dnia 15.10.2012 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 445 § 1 k.c. nie może być uznany za uzasadniony w sytuacji, gdy skarżący nie kwestionuje rozstrzygnięcia tego Sądu w zakresie wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia.

Odnosząc się natomiast do zarzutu skarżącego naruszenia pozostałych przepisów prawa materialnego zważyć należało, że wprowadzenie roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia co do zasady nie podlega odrębnym regułom w zakresie terminu spełnienia świadczenia przez dłużnika, niemniej jednak w świetle utrwalonych w orzecznictwie poglądów wysokość odszkodowania pieniężnego zależy m.in. od tego, jaki miernik przyjmuje się dla określenia tej wysokości oraz jaką chwilę uważa się za odpowiednią do przeprowadzenia wyliczenia.

Sąd Apelacyjny przychylił się do tego nurtu orzecznictwa, według którego wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się różnie kształtować w zależności od okoliczności sprawy (zob. w szczególności wyroki Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, i z dnia 4 listopada 2008 r., II PK 100/08, OSNP 2010, nr 10, poz. 108). W świetle tego stanowiska terminem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za krzywdę może być więc, w zależności od okoliczności sprawy, zarówno dzień poprzedzający wyrokowanie o zadośćuczynieniu, jak i dzień tego wyrokowania (por. wyrok SN z dn. 18 lutego 2011 r., I CSK 243/10 - Lex nr 848109 i przytoczone tam orzecznictwo).

Dokonane w toku postępowania przez Sąd Okręgowy ustalenia i oceny wskazują na to, że krzywda doznana przez powoda w rozmiarze odpowiadającym zasądzonemu przez Sąd Okręgowy rozmiarze mogła być prawidłowo oceniona dopiero po przeprowadzeniu szeregu dowodów w sprawie (dokumentacji medycznej, w tym zebranej dodatkowo w toku postępowania, zeznań świadków, powoda i na koniec z opinii biegłego z zakresu neurochirurgii). Dopiero ich przeprowadzenie pozwoliło na dokonanie prawidłowych ustaleń obrazujących skutki wypadku, aktualny stan zdrowia powoda pozostający w związku przyczynowym z doznanymi obrażeniami oraz stopień jego kalectwa.

Jeśli zatem należną powodowi kwotę zadośćuczynienia Sąd Okręgowy odniósł do aktualnych warunków, a nadto Sąd ocenił krzywdę powoda na dzień zamknięcia rozprawy, to stała się ona wymagalna dopiero z datą wyrokowania i dopiero od niej dłużnik pozostaje w opóźnieniu uzasadniającym zapłatę odsetek.

Z tych przyczyn i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaskarżony wyrok podlegał zmianie, zgodnie z żądaniem zawartym w apelacji.

Mając natomiast na uwadze rozbieżność – w dotychczasowym orzecznictwie - stanowisk co do początkowego terminu naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę a także trudną sytuację życiową powoda Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania go kosztami postępowania apelacyjnego.